

*Echtnaar onderscheiden voor
zijn ombudswerk in de natuur*

„Overheid moet meer rekening houden met natuurbeschermers”

Zijn liefde voor de natuur begon, alweer bijna een halve eeuw geleden, met wandelingen door de toenmalige bloemenpracht en heuvelen in de omgeving van Hoensbroek, waar hij zijn jeugd doorbracht.

Zuid-Limburg was ook de streek waar hij 31 jaar ondergronds in de mijn werkzaam was. De duisternis daar wakkerde zijn bewondering voor de natuur en zijn kritische kijk op de aantasting daarvan nog maar aan. Maandag kwam het voorlopige hoogtepunt voor zijn mateloze liefde en vooral volhardende inzet voor de natuur.

Wim de Veen (61) uit Echt kreeg in het paleis Op de Dam de Zilveren Anjer uitgereikt door prins Bernhard. Een bijzondere onderscheiding voor mensen die helpen aan de instandhouding van een stuk cultuur.

De Veen blijft er heel nuchter onder. Ondanks reacties uit het hele land die in de afgelopen dagen binnenstroomden. „Ik vind die onderscheiding heel fijn, maar er zijn nog andere mensen, die zich inzetten voor de natuur. Het gaat echt niet alleen om mij...”

ECHT - „Eigenlijk moest iedere Nederlander en dus ook elke Limburger lid zijn van een vereniging, die opkomt voor de natuur. Pas als we massaal een vuist maken voor flora en fauna valt er nog iets te redden. Het staat er slecht voor. De natuur wordt immers steeds meer bedreigd.”

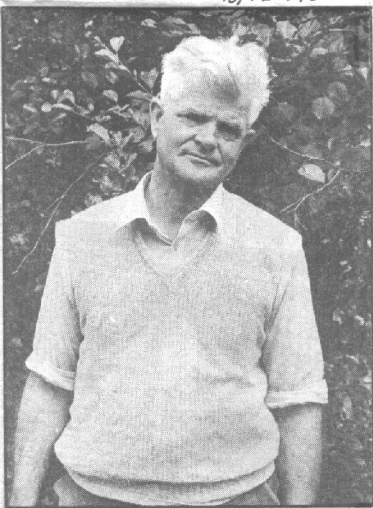
Het is een van de kwesties waar Wim de Veen met zijn hoofd niet bij kan. Dat zo weinig mensen daadwerkelijk iets doen voor die natuur, die steeds meer in het gedrang komt. „In Limburg wonen ruim een miljoen mensen. Als je dan ziet, dat de Stichting Limburgs Landschap slechts 8000 le-

den telt, is dat voor mij onbegrijpelijk. Want als je met de mensen over de natuur praat, blijkt iedereen er heel erg gevoelig voor te zijn.”

Decennia

En praten over de natuur, dat doet De Veen. En actie voeren, als het moet. Ook de rol als gastdocent op scholen schuwt de Echtnaar niet, als het maar over de natuur gaat. Zonder enige feitelijke opleiding. Door zelfstudie en lange tochten werd hij een specialist op het gebied van de Limburgse flora en fauna, die diverse publicaties op zijn naam heeft staan. Hij is al decennia lid van de

Vereniging tot behoud van Natuurmonumenten, van de Stichting Limburgs Landschap, van het Natuurhistorisch Genootschap, van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels en van de Stichting Kritisch Faunabeheer. Als het enigzins kan, behoort een tocht door de Limburgse natuur tot zijn dagtaak. Anders is hij wel bezig in zijn tuin vol bijzondere planten en bomen in de Echter buurtschap Sleek. Een tuin, die gisteren nog vol ballonnen, slingers en welkomstborden hing. De bijzondere onderscheiding was voor huisgenoten, vrienden en kennissen aanleiding een groot feest te bouwen.

* Wim de Veen is sinds maandag de trotse bezitter van de Zilveren Anjer.

De Veen, snel en zeker prattend, is bepaald niet bang om de barricaden op te gaan, als er weer eens een brok natuur verloren dreigt te gaan. Mede dank zij zijn niet aflatende „strijd” konden

diverse natuurgebieden behouden blijven. Maar het wordt steeds moeilijker. De politici luisteren nauwelijks naar de mensen, die de natuur kennen, zoals een ander zijn woonkamer.

De Veen: „De samenwerking tussen overheid en de natuurbeschermers is niet om over naar huis te schrijven. Vooral als het gaat om grote projecten worden onze adviezen terzijde geschoven.

Zomaar. Ik vind dat onbehoorlijk. En eigenlijk veegt de overheid daarmee zelf de vloer aan met de democratie”.

Ramp

Als voorbeeld noemt de Echtenaar de toekomstige aanleg van de Rijksweg 73. Groot twistpunt is de vraag of het zuidelijk gedeelte van die weg (tussen Venlo en Maasbracht) ten oosten of ten westen van de Maas moet komen. Ofschoon alle natuurverenigingen en bijvoorbeeld de ANWB het oost-tracé (die dwars door het waardevolle Swalm- en Roerdal gaat) ten stelligste afwijzen, blijven ondernemers en diverse bestuurders bij die keuze.

„De overheid moet veel meer rekening met ons houden. Luisteren naar de alternatieven die we toch blijven aandragen. Als er geen uitwijkmogelijkheden zijn, dan moet je berusten. Maar in Midden-Limburg is de ramp van een aantasting van twee uiterst waardevolle natuurgebieden nog te vermijden. Ik kom dan weer terug op de betrokkenheid van de Limburgers bij de natuur. Als honderdduizenden particulieren via natuurverenigingen belangen

hadden bij het Swalm- en het Roerdal, konden we pas echt een vuist maken en zou de overheid gegarandeerd niet zo gemakkelijk over ons heen lopen”, aldus De Veen.

Hij erkent overigens dat er vaak tegenstrijdige belangen in het geding zijn, als het gaat om behoud van waardevolle gebieden. „Dat is niet alleen zo bij de aanleg van wegen, maar bijvoorbeeld ook bij het bouwen in gebieden met hoge landschappelijke waarde. Agrariërs wordt het nog vaak toegestaan om daar te bouwen.

Aan de ene kant heb je dan het economische belang en aan de andere kant de aantasting van weer een stuk natuur”, zo meent de Echtenaar.

Ombudsman

Steeds meer mensen doen een beroep op Wim de Veen, op wiens gezicht een glimlach verschijnt, als het woord „natuur-ombudsman” valt. Hij is op dit moment al weer volop bezig met een kwestie in een natuurgebied in Nuth, waar olie het landschap dreigt aan te tasten. En in Echt wordt een ven door vissers bedreigd. Zo worden er dagelijks nieuwe affaires doorgespeeld naar De Veen.

Hij heeft het er voor over. „Het gaat immers om de erfenis, die we aan onze kinderen overlaten. En als ik het niet meer kan doen, zullen anderen het van me overnemen...”

